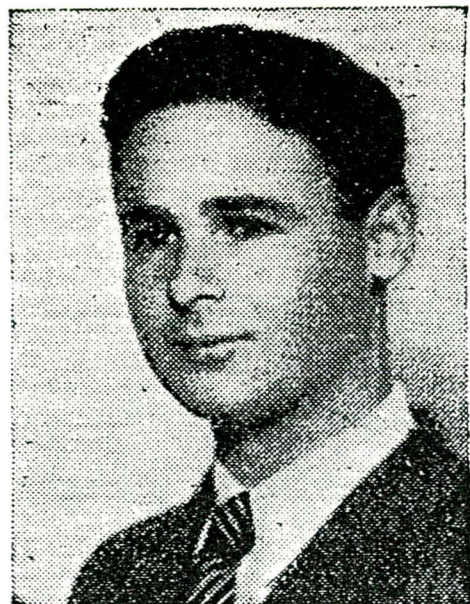

בן יעקב

בן שמחה ומרים. נולד בי"ד בתמוז תרפ"ד (1924) במוצא. אביו היה ממיסדי המושבה ודור שלישי בארץ, ואמו — מבנות-חדרה הראשונות. ימי ילדותו עברו עליו בכפר — מוצא ועקרון — במשקה-חלב של ההורים. ב-1937 עברו הוריו לגבעת-שאול שבירושלים, ויעקב, אשר נתינתם מאביו, קיבל עליו את עול דאגת המשפחה. למד בבית-הספר, עבד בחלוקת חלב ועם זה התמסר לתפקידי ה"הגנה". השתלם

במקצוע הרדיו-טכניקה במכון-הערב הטכני "ירושלים" והיה מבוגרי המחזור הראשון. במאורעות 1936 היה מרכז מחלקת האיתות של שכונת ירושלים המערביות, מתקין זרקורים ופעיל בקבוצת קשר. בתקופת מלחמת-העולם השנייה ולאחריה עבד בשירות ממשלת המנדט כטכנאי רדיו וטלגרף. מעטים ידעו שמכשירי הרדיו שהשמיעו את קול המתרת היו מעשה ידיו. חלומו היה יסוד תעשיית סרטים בארץ ואמנם השתתף בהכנת הסרט העברי "בית אבי", אך לא זכה לראותו על הבד. בפרוץ מלחמת-השחרור לא ידע יעקב מנוחה יומם ולילה. היה מסייר ושומר, מדריך חברים לאחוז בנשק ולתקנו, מותח קוי חשמל, מתקין פעמוני-אזעקה ופועל במקלע היחיד שהיה אז באזור. בין פעולה אחת לשנייה היה עובר בשכונה ומחלק חלב, כדי להקל על אמו העמלה. מפקדיו העריכו את כשרונותיו הרבים ותוך כדי זמן קצר עלה לדרגת מפקד מחלקה. אך יעקב לא הסתפק בהגנת השכונה ותבע להעבירו לקויהחזית הקשים יותר. בכ"א באייר תש"ה, ביום גפול העיר העתיקה וצאת תושביה בשבי האויב, פעל יעקב בראש מחלקתו בבית-טאנוס, מול חומות העיר העתיקה. כשעמד למסור הוראות פעולה לפקודיו פגע בו כדור ופצעו פצעים אנושים. נלקח לבית-חולים ושם נותח. מת בכ"ד באייר תש"ח (2.6.1948). היה קבור בשייך-באדר א'. ב-10.9.1950 הועבר להר-הרצל בירושלים.